

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

2004/48/CE

din 29 aprilie 2004

privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat²,

întrucât:

- (1) Realizarea pieței interne implică eliminarea restricțiilor privind libera circulație și a denaturărilor concurenței, creând în același timp un mediu favorabil pentru inovație și investiții. În acest context, protecția proprietății intelectuale este un element esențial pentru succesul pieței interne. Protecția proprietății intelectuale este importantă nu numai pentru promovarea inovației și a creației, ci și pentru dezvoltarea ocupării forței de muncă și ameliorarea competitivității.
- (2) Protecția proprietății intelectuale ar trebui să permită inventatorului sau creatorului să obțină un profit legitim din invenția sau creația sa. Aceasta ar trebui de asemenea să permită difuzarea cât mai largă a operelor, a ideilor și a competențelor noi. În același timp, protecția proprietății intelectuale nu ar trebui să fie o piedică în calea libertății de exprimare și nici a circulației informațiilor și a protecției datelor personale, inclusiv pe internet.
- (3) Totuși, fără mijloace eficiente, în măsură să impună respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, inovația și creația sunt descurajate, iar investițiile reduse. Este deci necesar să se asigure ca dreptul material al proprietății intelectuale, care este astăzi reglementat pe larg de acquis-ul comunitar, să fie aplicat efectiv în Comunitate. În această privință, mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală au o importanță esențială pentru succesul pieței interne.

¹ JO C 32, 05.02.2004, p. 15.

² Avizul Parlamentului European din 9 martie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 aprilie 2004.

- (4) Pe plan internațional, toate statele membre, precum și Comunitatea însăși, pentru problemele care sunt de competența sa, sunt legate prin Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală („Acordul TRIPs”), aprobat, în cadrul negocierilor multilaterale ale Rundei Uruguay, prin Decizia Consiliului 94/800/CE¹, și încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.
- (5) Acordul TRIPs cuprinde în special dispoziții referitoare la mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, care constituie norme comune aplicabile pe plan internațional și sunt puse în aplicare în toate statele membre. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze obligațiile internaționale ale statelor membre, inclusiv cele care rezultă din Acordul TRIPs.
- (6) Pe de altă parte, există convenții internaționale la care toate statele membre sunt părți și care cuprind de asemenea dispoziții referitoare la mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. Acesta este în special cazul Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, al Convenției de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice și al Convenției de la Roma privind protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune.
- (7) Din consultările angajate de Comisie cu privire la această problemă reiese că, în statele membre, și în pofida dispozițiilor Acordului TRIPs, există încă disparități importante în ceea ce privește mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. Astfel, modalitățile de aplicare a măsurilor provizorii care sunt utilizate în special pentru protecția elementelor de probă, calculul daunelor-interese sau modalitățile de aplicare a procedurilor de încetare a atingerilor aduse drepturilor de proprietate intelectuală prezintă diferențe importante de la un stat membru la altul. În unele state membre, nu există măsuri, proceduri și despăgubiri, cum ar fi dreptul de informare și retragerea, pe cheltuiala contravenientului, a mărfurilor contrafăcute introduse pe piață.
- (8) Disparitățile care există între regimurile din statele membre în ceea ce privește mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală sunt dăunătoare bunei funcționări a pieței interne și nu permit să se procedeze astfel încât drepturile de proprietate intelectuală să beneficieze de un nivel de protecție echivalent pe întreg teritoriul Comunității. Această situație nu este de natură să favorizeze libera circulație în cadrul pieței interne și nici să creeze un mediu favorabil unei concurențe sănătoase.
- (9) Disparitățile actuale conduc de asemenea la o diminuare a dreptului material al proprietății intelectuale și la o fragmentare a pieței interne în acest domeniu. Aceasta face ca mediile economice să-și piardă încrederea în piața internă și, prin urmare, conduce la o reducere a investițiilor în inovație și creație. Daunele aduse drepturilor de proprietate intelectuală sunt din ce în ce mai mult legate de criminalitatea organizată. Dezvoltarea folosirii internetului permite o distribuire instantanee a produselor piratate în toată lumea. Respectarea efectivă a dreptului material de proprietate intelectuală ar trebui să fie asigurată printr-o acțiune specifică la nivel comunitar. Apropierea legislațiilor în domeniu din statele membre este deci o condiție esențială pentru buna funcționare a pieței interne.

¹ JO L 336, 23.12.1994, p.1.

- (10) Obiectivul prezentei directive constă în apropierea acestor legislații pentru a asigura un nivel de protecție ridicat, echivalent și omogen, al proprietății intelectuale în cadrul pieței interne.
- (11) Prezenta directivă nu are ca obiect stabilirea unor reguli armonizate privind cooperarea judiciară, competența judiciară, recunoașterea și punerea în aplicare a deciziilor în domeniul civil și comercial, și nici nu se ocupă de legea aplicabilă. Există instrumente comunitare care reglementează aceste domenii pe un plan general și care sunt, în principiu, aplicabile și proprietății intelectuale.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să aibă efect asupra aplicării regulilor de concurență, în special art. 81 și 82 din Tratat. Măsurile prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizate pentru a restrânge ilegal concurența într-un mod care să fie contrar Tratatului.
- (13) Este necesar să se definească domeniul de aplicare a prezentei directive într-un mod cât mai larg posibil pentru a include în el ansamblul drepturilor de proprietate intelectuală reglementate de dispozițiile comunitare în materie și/sau de legislația națională a statului membru respectiv. Această cerință nu se opune totuși posibilității, pentru statele membre care doresc acest lucru, de a extinde, pentru nevoi interne, dispozițiile prezentei directive la acțiuni care țin de concurența nelocală, inclusiv copiile parazite, sau de activități similare.
- (14) Măsurile prevăzute în art. 6 alin. (2), art. 8 alin. (1) și art. 9 alin. (2) nu trebuie să se aplice decât activităților întreprinse la scară comercială, fără a aduce atingere posibilității pe care o au statele membre de a aplica aceste măsuri și la alte activități. Activitățile întreprinse la scară comercială sunt cele care au ca scop obținerea unui avantaj economic sau comercial direct sau indirect, ceea ce exclude în mod normal activitățile consumatorilor finali care acționează cu bună credință.
- (15) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze dreptul material al proprietății intelectuale, Directiva Parlamentului European și a Consiliului 95/46/CE din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date¹, Directiva Parlamentului European și a Consiliului 1999/93/CE din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice² și Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2000/31/CE din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, piața internă³.
- (16) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor speciale privind respectarea drepturilor și excepțiile în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe prevăzute în instrumentele comunitare și în special cele care sunt cuprinse în Directiva Consiliului 91/250/CEE din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator⁴ sau în Directiva Parlamentului European și a

¹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă modificată de Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

² JO L 13, 19.01.2000, p. 12.

³ JO L 178, 17.07.2000, p. 1.

⁴ JO L 122, 17.05.1991, p. 42. Directivă modificată de Directiva 93/98/CEE (JO L 290, 24.11.1993, p. 9).

Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională¹.

- (17) Măsurile, procedurile și despăgubirile prevăzute de prezenta directivă ar trebui să fie stabilite în fiecare caz astfel încât să țină seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale acestui caz, în special de caracteristicile specifice fiecărui drept de proprietate intelectuală și, atunci când este cazul, de caracterul intenționat sau neintenționat al daunelor aduse.
- (18) Este necesar ca persoanele având calitatea de a cere aplicarea acestor măsuri, proceduri și despăgubiri să fie nu numai titularii de drepturi, ci și persoanele care au un interes direct și dreptul de a introduce acțiune în justiție în măsura în care legislația aplicabilă permite acest lucru și în conformitate cu aceasta, ceea ce poate include organizațiile profesionale însărcinate cu gestionarea acestor drepturi sau cu apărarea intereselor colective și individuale de care sunt responsabile.
- (19) Întrucât dreptul de autor există încă de la crearea unei opere și nu necesită o înregistrare formală, este util să se reia regula enunțată în art. 15 din Convenția de la Berna care stabilește prezumția conform căreia autorul unei opere literare sau artistice este considerat ca atare atunci când numele său este indicat pe operă. O prezumție de același fel ar trebui să se aplice deținătorilor de drepturi conexe de vreme ce adesea titularul unui drept conex, de exemplu un producător de fonograme, este acela care va încerca să apere drepturile și să lupte împotriva actelor de piraterie.
- (20) Întrucât proba este un element esențial pentru stabilirea daunelor aduse drepturilor de proprietate intelectuală, trebuie să se asigure existența efectivă a unor mijloace de a prezenta, de a obține și de a păstra elementele de probă. Procedurile ar trebui să respecte drepturile apărării și să fie însoțite de garanțiile necesare, inclusiv protecția informațiilor confidențiale. În ceea ce privește daunele provocate la scară comercială, este la fel de important ca instanțele să poată ordona accesul, dacă este cazul, la documentele bancare, financiare și comerciale care se află sub controlul presupusului contravenient.
- (21) Alte măsuri care urmăresc să asigure un nivel ridicat de protecție există în unele state membre și ar trebui să fie adoptate în toate statele membre. Acesta este cazul dreptului la informare, care permite obținerea de informații precise privind originea mărfurilor sau a serviciilor contrafăcute, circuitele de distribuție și identitatea terților implicați în provocarea daunelor.
- (22) Este de asemenea indispensabil să se prevadă măsuri provizorii care să permită încetarea imediată a provocării daunelor fără a se aștepta o decizie de fond, cu respectarea drepturilor de apărare, asigurând proporționalitatea măsurilor provizorii în funcție de specificul fiecărui caz și prevăzând garanțiile necesare pentru a acoperi costurile și daunele provocate părții pârâte de o cerere nejustificată. Aceste măsuri sunt în special justificate atunci când orice întârziere ar fi de natură să provoace o daună ireparabilă titularului unui drept de proprietate intelectuală.
- (23) Fără a aduce atingere oricărei alte măsuri, proceduri sau despăgubiri existente, titularii drepturilor ar trebui să aibă posibilitatea de a cere o somație împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de un terț pentru a aduce atingere dreptului de proprietate

¹ JO L 167, 22.06.2001, p.10.

industrială a titularului. Condițiile și procedurile cu privire la o astfel de somație ar trebui să fie reglementate de dreptul național al statelor membre. În ceea ce privește daunele aduse dreptului de autor și drepturilor conexe, un nivel ridicat de armonizare este deja prevăzut de Directiva 2001/29/CE. Este, prin urmare, necesar ca prezenta directivă să nu afecteze art. 8 alin. (3) din Directiva 2001/29/CE.

- (24) După caz și dacă circumstanțele justifică acest lucru, măsurile, procedurile și despăgubirile care trebuie prevăzute ar trebui să cuprindă măsuri de interdicție, cu scopul de a împiedica noi atingeri ale drepturilor de proprietate intelectuală. De asemenea, ar trebui să existe măsuri corective, dacă este cazul pe cheltuiala contravenientului, cum ar fi retragerea, scoaterea definitivă din circuitele comerciale sau distrugerea mărfurilor contrafăcute și, în cazuri corespunzătoare, a materialelor și a instrumentelor utilizate în principal pentru crearea sau fabricarea acestor mărfuri. Aceste măsuri corective ar trebui să țină seama inclusiv de interesele terților, în special consumatorii și particularii care acționează cu bună credință.
- (25) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea, în situații în care o atingere a fost făcută neintenționat și fără imprudență și în care măsurile corective sau somațiile prevăzute de prezenta directivă ar fi disproporționate, ca, în cazuri corespunzătoare, să poată fi acordată o despăgubire pecuniară părții lezate, ca măsură alternativă. Totuși, atunci când utilizarea comercială a mărfurilor contrafăcute sau furnizarea de servicii constituie o violare a altui drept decât acela referitor la proprietatea intelectuală sau sunt susceptibile de a aduce atingere consumatorilor, această utilizare sau această furnizare ar trebui să rămână interzisă.
- (26) Pentru a repara dauna suferită din cauza unei atingeri aduse de un contravenient care s-a dedat la o activitate care a adus o astfel de atingere cu bună știință sau având motive rezonabile să știe acest lucru, valoarea daunelor-interese acordate titularului dreptului ar trebui să ia în considerare toate aspectele corespunzătoare, cum ar fi imposibilitatea de a câștiga, suferită de titularul dreptului, sau beneficiile pe nedrept realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice daună morală cauzată titularului dreptului. Valoarea daunelor-interese ar putea fi calculată și ea, de exemplu în cazurile în care este dificil să se stabilească valoarea daunei suferite în realitate, plecând de la elemente cum ar fi redevențele sau sumele care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală respectiv. Scopul nu este acela de a introduce obligația de a prevedea daune-interese punitive, ci de a permite o despăgubire pe o bază obiectivă, ținând în același timp seama de cheltuielile suportate de titularul dreptului, cum ar fi cheltuielile de investigație și de identificare.
- (27) Ca descurajare suplimentară pentru viitorii contravenienți și pentru a contribui la conștientizarea publicului în sensul larg, este util să se asigure difuzarea hotărârilor pronunțate în cazurile de atingere adusă proprietății intelectuale.
- (28) În afară de măsurile, procedurile și despăgubirile de natură civilă și administrativă prevăzute în conformitate cu prezenta directivă, sancțiunile penale constituie, de asemenea, în cazuri corespunzătoare, un mijloc de a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală.
- (29) Industria ar trebui să participe activ la lupta împotriva pirateriei și contrafacerii. Dezvoltarea codurilor de conduită în mediile direct interesate reprezintă un mijloc complementar cadrului de reglementare. Statele membre, în colaborare cu Comisia, ar trebui să încurajeze elaborarea de coduri de conduită în general. Controlul fabricării

discurilor optice, în special cu ajutorul unui cod de identificare aplicat pe discurile fabricate în Comunitate, contribuie la limitarea atingerilor aduse drepturilor de proprietate intelectuală în acest sector, care este supus pirateriei pe scară largă. Totuși, aceste măsuri tehnice de protecție nu ar trebui să fie utilizate în mod abuziv cu scopul de a închide piețele și de a controla importurile paralele.

- (30) Pentru a facilita aplicarea uniformă a prezentei directive, trebuie să se prevadă mecanisme de cooperare și un schimb de informații între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisie, pe de altă parte, în special prin crearea unei rețele de corespondenți desemnați de statele membre și prin prezentarea de rapoarte regulate care să evalueze aplicarea prezentei directive și eficacitatea măsurilor luate de către diferitele organisme naționale.
- (31) Întrucât, din motivele menționate, obiectivul prezentei directive poate fi realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate să ia măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat în art. 5 din Tratat. În conformitate cu principiul proporționalității așa cum este enunțat în articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar atingerii acestui obiectiv.
- (32) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile care sunt recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene. În particular, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a proprietății intelectuale, în conformitate cu art. 17 alin. (2) din această Cartă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiect și domeniu de aplicare

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă privește măsurile, procedurile și despăgubirile necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. În sensul prezentei directive, expresia „drepturi de proprietate intelectuală” include drepturile de proprietate industrială.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

1. Fără a aduce atingere mijloacelor prevăzute sau care pot fi prevăzute în legislația comunitară sau națională, în măsura în care aceste mijloace sunt favorabile titularilor drepturilor, măsurile, procedurile și despăgubirile prevăzute de prezenta directivă se aplică, în conformitate cu art. 3, oricărei atingeri aduse drepturilor de proprietate intelectuală, prevăzute de legislația comunitară și/sau legislația națională a statului membru respectiv.
2. Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor speciale privind respectarea drepturilor și excepțiile prevăzute de legislația comunitară în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe dreptului de autor și în special de Directiva 91/250/CEE, în special art. 7, sau de Directiva 2001/29/CE, în special art. 2-6 și art. 8.

3. Prezenta directivă nu afectează:

- a) dispozițiile comunitare care reglementează dreptul material al proprietății intelectuale, Directiva 95/46/CE, Directiva 1999/93/CE și Directiva 2003/31/CE în general și art. 12-15 ale acestei ultime directive în special.
- b) obligațiile care decurg, pentru statele membre, din convențiile internaționale și în special din Acordul TRIPs, inclusiv cele referitoare la procedurile penale și la sancțiunile aplicabile.
- c) ansamblul dispozițiilor naționale ale statelor membre referitoare la procedurile penale sau la sancțiunile ce se aplică în caz de atingere adusă drepturilor de proprietate intelectuală.

CAPITOLUL II

Măsuri, proceduri și despăgubiri

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 3

Obligație generală

1. Statele membre prevăd măsuri, proceduri și despăgubiri necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală menționate de prezenta directivă. Aceste măsuri, proceduri și despăgubiri trebuie să fie corecte și echitabile, nu trebuie să fie complexe și costisitoare în mod inutil și nu trebuie să cuprindă termene nerezonabile și nici să provoace întârzieri nejustificate.

2. Măsurile, procedurile și despăgubirile trebuie să fie de asemenea efective, proporționale și de descurajare și să fie aplicate astfel încât să se evite crearea de obstacole în calea comerțului legal și să se ofere protecție împotriva folosirii lor abuzive.

Articolul 4

Persoane care au calitatea de a cere aplicarea de măsuri, proceduri și despăgubiri

Statele membre recunosc faptul că au calitatea de a cere aplicarea măsurilor, procedurilor și despăgubirilor menționate în prezentul capitol:

- a) titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în conformitate cu dispozițiile legislației aplicabile,
- b) toate celelalte persoane autorizate să utilizeze aceste drepturi, în special cele care au autorizație, în măsura în care legislația aplicabilă permite acest lucru și în conformitate cu aceasta,
- c) organismele de gestionare colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală recunoscute legal ca având calitatea de a-i reprezenta pe titularii drepturilor de proprietate intelectuală,

în măsura în care dispozițiile legislației aplicabile permit acest lucru și în conformitate cu acestea,

- d) organismele de protecție profesională recunoscute legal ca având calitatea de a-i reprezenta pe titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în măsura în care dispozițiile legislației aplicabile permit acest lucru și în conformitate cu acestea.

Articolul 5

Prezumția calității de autor sau de titular al dreptului

În sensul aplicării măsurilor, procedurilor și despăgubirilor prevăzute în prezenta directivă,

- a) pentru ca autorul unei opere literare sau artistice să fie, până la proba contrară, considerat ca atare și admis, prin urmare, să exercite urmărirea împotriva falsificatorilor, este suficient ca numele său să fie menționat pe operă în modul obișnuit;
- b) lit. (a) se aplică *mutatis mutandis* titularilor de drepturi conexe dreptului de autor în ceea ce privește obiectul lor protejat.

Secțiunea 2

Probe

Articolul 6

Elemente de probă

1. Statele membre se asigură ca, la cererea unei părți care a prezentat elemente de probă în mod rezonabil, accesibile și suficiente pentru a-și sprijini afirmațiile și a precizat elementele de probă în sprijinul afirmațiilor sale care se află sub controlul părții adverse, autoritățile judiciare competente să poată ordona ca aceste elemente de probă să fie produse de partea adversă, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale. În sensul prezentului alineat, statele membre pot să prevadă că un eșantion rezonabil al unui număr mare de copii ale unei opere sau ale oricărui alt obiect protejat este considerat de către autoritățile judiciare competente ca reprezentând elemente de probă suficiente.

2. În aceleași condiții, în cazul daunelor provocate la scară comercială, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite autoritățile judiciare competente, dacă este cazul, la cererea unei părți, să ordone comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale, care se află sub controlul părții adverse, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

Articolul 7

Măsuri de conservare a probelor

1. Înainte chiar de introducerea unei acțiuni de fond, statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot, la cererea unei părți care a prezentat elemente de probă în mod rezonabil accesibile și suficiente pentru a-și sprijini afirmațiile conform cărora s-a adus atingere dreptului său de proprietate intelectuală sau o astfel de atingere este iminentă, să ordone măsuri provizorii rapide și eficiente pentru a conserva elementele de probă pertinente

referitoare la atingerea menționată, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale. Astfel de măsuri pot să includă descrierea detaliată cu sau fără prelevare de eșantioane sau sechestrarea reală a mărfurilor în litigiu și, în cazurile corespunzătoare, a materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau distribui aceste mărfuri, precum și documentele care se referă la ele. Aceste măsuri sunt luate, dacă este cazul, fără ca cealaltă parte să fie audiată, în special atunci când orice întârziere este susceptibilă să provoace o daună ireparabilă titularului dreptului sau atunci când există un risc, care poate fi demonstrat, de distrugere a elementelor de probă.

În cazurile în care măsurile de conservare a probelor sunt adoptate fără ca cealaltă parte să fi fost audiată, părților afectate li se aduce imediat la cunoștință acest lucru, cel târziu după executarea măsurilor. O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc la cererea părților afectate pentru ca să se decidă, în termen rezonabil după notificarea măsurilor, dacă acestea sunt modificate, abrogate sau confirmate.

2. Statele membre se asigură că măsurile de conservare a probelor pot fi subordonate constituirii de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinate să asigure despăgubirea pentru orice daună suportată de pârât, în conformitate cu alin. (4).

3. Statele membre se asigură ca măsurile de conservare a probelor să fie abrogate sau să înceteze de a produce efecte într-un alt mod, la cererea pârâtului, fără a aduce atingere daunelor-interese care pot fi solicitate, dacă reclamantul nu a introdus, într-un termen rezonabil, o acțiune care să conducă la o decizie de fond în fața autorității judiciare competente, termen care va fi stabilit de către autoritatea judiciară care ordonă măsurile atunci când legislația statului membru o permite sau, dacă nu se stabilește acest lucru, într-un termen care nu depășește douăzeci de zile lucrătoare sau treizeci și una de zile calendaristice dacă acest termen este mai lung.

4. În cazul în care măsurile de conservare a probelor sunt abrogate sau încetează de a mai fi aplicabile datorită oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului sau în cazurile în care se constată ulterior că nu a existat o atingere sau o amenințare cu atingerea a unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare sunt împuternicite să ordone reclamantului, la cererea pârâtului, să acorde acestuia o despăgubire corespunzătoare ca reparație pentru orice daună provocată de aceste măsuri.

5. Statele membre pot să ia măsuri pentru a proteja identitatea martorilor.

Secțiunea 3

Dreptul la informare

Articolul 8

Dreptul la informare

1. Statele membre se asigură ca, în cadrul unei acțiuni referitoare la atingerea unui drept de proprietate intelectuală și ca răspuns la o cerere justificată și rezonabilă a reclamantului, autoritățile judiciare competente să poată ordona ca informațiile privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală să fie furnizate de contravenient și/sau de orice altă persoană care:

- a) a fost găsită în posesia mărfurilor contrafăcute la scară comercială;
- b) a fost găsită în timp ce utiliza servicii contrafăcute la scară comercială;
- c) a fost găsită în timp ce furniza, la scară comercială, servicii utilizate în activități de contrafacere; sau
- d) a fost semnalată, de către persoana menționată la lit. (a), (b) sau (c), ca intervenind în producerea, fabricarea sau distribuirea mărfurilor sau în furnizarea serviciilor.

2. Informațiile menționate în alin. (1) cuprind, după caz:

- a) numele și adresele producătorilor, fabricanților, distribuitorilor, furnizorilor și ale celorlalți deținători anteriori ai mărfurilor sau ai serviciilor, precum și ale angroșiștilor destinatari și ale vânzătorilor cu amănuntul;
- b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și prețul obținut pentru mărfurile sau serviciile respective.

3. Alin. (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții legale și de reglementare care:

- a) acordă titularului dreptul de a primi informații mai extinse;
- b) reglementează utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;
- c) reglementează răspunderea pentru abuzul de drept la informare;
- d) dau posibilitatea să se refuze furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată în alin. (1) să admită propria sa participare sau cea a rudelor sale apropiate la o atingere adusă unui drept de proprietate intelectuală; sau
- e) reglementează protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

Secțiunea 4

Măsuri provizorii și de conservare

Articolul 9

Măsuri provizorii și de conservare

1. Statele membre se asigură ca autoritățile judiciare competente să poată, la cererea reclamantului:

- a) să dea împotriva presupusului contravenient o ordonanță de urgență cu scopul de a preveni orice atingere iminentă a unui drept de proprietate intelectuală, de a interzice, cu titlu provizoriu și sub rezerva, dacă este cazul, plății unei daune cominatorii atunci când legislația națională prevede acest lucru, ca atingerile prezumate aduse acestui drept să continue, sau de a subordona continuarea lor constituirii unor garanții destinate să asigure

despăgubirea titularului dreptului; o ordonanță de urgență poate fi de asemenea dată, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală; somațiile împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de către un terț pentru a aduce atingere unui drept de autor sau unui drept conex sunt reglementate de Directiva 2001/29/CE;

b) să ordone sechestrarea sau restituirea mărfurilor despre care se bănuiește că aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală pentru a împiedica introducerea sau circulația lor în circuitele comerciale.

2. În cazul unei atingeri aduse la scară comercială, statele membre se asigură ca autoritățile judiciare competente să poată ordona, dacă partea lezată face dovada unor circumstanțe susceptibile de a compromite recuperarea daunelor-interese, sechestrul conservator al bunurilor mobile și imobile ale presupusului contravenient, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor bunuri. În acest scop, autoritățile competente pot să ordone comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale sau accesul corespunzător la informațiile pertinente.

3. Autoritățile judiciare sunt împuternicite, în cadrul măsurilor menționate în alin. (1) și (2), să ceară de la reclamant furnizarea oricărui element de probă accesibil în mod rezonabil pentru a dobândi cu suficientă certitudine convingerea că acesta este titularul dreptului și că s-a adus atingere dreptului său sau că această atingere este iminentă.

4. Statele membre se asigură ca măsurile provizorii menționate în alin. (1) și (2) să poată, în cazurile corespunzătoare, să fie adoptate fără ca pârâtul să fie audiat, în special atunci când orice întârziere ar fi de natură să provoace o daună ireparabilă titularului dreptului. În acest caz, părților li se aduce imediat la cunoștință acest lucru, cel târziu după aplicarea măsurilor.

O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc la cererea pârâtului pentru a se decide, într-un termen rezonabil după notificarea măsurilor, dacă acestea sunt modificate, abrogate sau confirmate.

5. Statele membre se asigură ca măsurile provizorii menționate în alin. (1) și (2) să fie abrogate sau să înceteze de a produce efecte într-un alt mod, la cererea pârâtului, dacă reclamantul nu a introdus, într-un termen rezonabil, o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judiciare competente, termen care va fi stabilit de către autoritatea judiciară care ordonă măsurile atunci când legislația statului membru o permite sau, dacă nu se stabilește acest lucru, într-un termen care nu depășește douăzeci de zile lucrătoare sau treizeci și una de zile calendaristice dacă acest termen este mai lung.

6. Autoritățile judiciare competente pot să subordoneze măsurile provizorii menționate în alin. (1) și (2) constituirii de către pârât a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure despăgubirea eventuală a daunei suferite de pârât, în conformitate cu dispozițiile alin. (7).

7. În cazurile în care măsurile provizorii sunt abrogate sau încetează de a mai fi aplicabile datorită oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori în cazurile în care se constată ulterior că nu a existat o atingere sau o amenințare cu atingerea a unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare sunt împuternicite să ordone reclamantului, la cererea pârâtului, să acorde acestuia o despăgubire corespunzătoare ca reparație pentru orice daună provocată de aceste măsuri.

Secțiunea 5

Măsuri care rezultă dintr-o judecată pe fond

Articolul 10

Măsuri corective

1. Fără a aduce atingere eventualelor daune-interese datorate titularului dreptului în funcție de atingerea adusă și fără vreo despăgubire, statele membre se asigură ca autoritățile judiciare competente să poată ordona la cererea reclamantului luarea de măsuri corespunzătoare cu privire la mărfurile despre care vor fi constatate că aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală și, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele și instrumentele care au servit în principal la crearea și fabricarea acestor mărfuri. Printre aceste măsuri, vor figura în special:

- a) retragerea din circuitele comerciale;
- b) retragerea definitivă din circuitele comerciale; sau
- c) distrugerea.

2. Autoritățile judiciare ordonă ca aceste măsuri să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, în afară de cazul când există motive speciale care se opun acestui lucru.

3. La examinarea unei cereri de măsuri corective, se va ține seama de faptul că trebuie să existe o proporție între gravitatea atingerii aduse și măsurile corective ordonate, precum și de interesele terților.

Articolul 11

Somații

Statele membre se asigură ca, atunci când o hotărâre judiciară a fost luată constatând o atingere adusă unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare competente să poată emite împotriva contravenientului o somație cu scopul de a interzice continuarea acestei atingeri. Atunci când legislația națională prevede acest lucru, nerespectarea unei somații este pasibilă, dacă este cazul, de plata unor daune cominatorii, cu scopul de a-i asigura executarea. Statele membre se asigură de asemenea ca titularii de drepturi să poată cere o somație împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de un terț pentru a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, fără a aduce atingere art. 8 alin. (3) din Directiva 2001/29/CE.

Articolul 12

Măsuri alternative

Statele membre pot să prevadă că, în cazuri corespunzătoare și la cererea persoanei pasibile de măsurile prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile judiciare competente pot să ordone plata către partea lezată a unei despăgubiri pecuniare în locul aplicării măsurilor prevăzute în prezenta secțiune, dacă această persoană a acționat neintenționat și fără imprudență și dacă

aplicarea măsurilor respective i-ar provoca o pagubă disproporționată și dacă plata unei despăgubiri pecuniare către partea lezată pare satisfăcătoare în mod rezonabil.

Secțiunea 6

Daune-interese și cheltuieli de judecată

Articolul 13

Daune-interese

1. Statele membre se asigură ca, la cererea părții lezate, autoritățile judiciare competente să ordone contravenientului care s-a dedat la o activitate de contrafacere cu bună știință sau având motive rezonabile de a ști acest lucru, plata către titularul dreptului de daune-interese adaptate pagubei pe care acesta a suferit-o în mod real din cauza atingerii aduse drepturilor sale.

Când stabilesc daunele-interese, autoritățile judiciare:

a) iau în considerare toate aspectele corespunzătoare, cum ar fi consecințele economice negative, în special pierderea câștigului, suferită de partea lezată, beneficiile realizate pe nedrept de contravenient și, în cazuri corespunzătoare, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi dauna morală cauzată titularului dreptului din cauza atingerii aduse drepturilor sale;

sau

b) ca alternativă, pot hotărî, în cazuri corespunzătoare, să fixeze o valoare forfetară pentru daunele-interese, pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau drepturilor care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală respectiv.

2. Atunci când contravenientul s-a dedat la o activitate de contrafacere fără a ști sau fără a avea motive rezonabile de a ști acest lucru, statele membre pot să prevadă că autoritățile judiciare vor putea ordona recuperarea beneficiilor sau plata de daune-interese susceptibile de a fi stabilite dinainte.

Articolul 14

Cheltuieli de judecată

Statele membre se asigură ca, în general, cheltuielile de judecată rezonabile și proporționale și celelalte cheltuieli făcute de partea care a obținut câștig de cauză să fie suportate de partea care a pierdut, în afară de cazul când spiritul de echitate nu permite acest lucru.

Secțiunea 7

Măsuri de publicitate

Articolul 15

Publicarea hotărârilor judecătorești

Statele membre se asigură ca, în cadrul acțiunilor în justiție introduse pentru atingerea adusă unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare să poată ordona, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv afișarea hotărârii, precum și publicarea sa integrală sau parțială. Statele membre pot să prevadă măsuri suplimentare de publicitate adaptate circumstanțelor particulare, inclusiv o publicitate de mare amploare.

CAPITOLUL III

Sanțiuni aplicate de către statele membre

Articolul 16

Sanțiuni aplicate de către statele membre

Fără a aduce atingere măsurilor, procedurilor și despăgubirilor de natură civilă și administrativă prevăzute de prezenta directivă, statele membre pot să aplice alte sancțiuni corespunzătoare în cazul atingerii aduse unor drepturi de proprietate intelectuală.

CAPITOLUL IV

Coduri de conduită și cooperare administrativă

Articolul 17

Coduri de conduită

Statele membre încurajează:

- a) elaborarea, de către asociațiile sau organizațiile de întreprinderi sau profesionale, a unor coduri de conduită la nivel comunitar, destinate să contribuie la respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, în special prin preconizarea utilizării pe discurile optice a unui cod care să permită identificarea originii fabricației lor;
- b) transmiterea către Comisie a proiectelor de coduri de conduită la nivel național sau comunitar și a eventualelor evaluări privind aplicarea acestor coduri de conduită.

Articolul 18

Evaluare

1. După trei ani de la data prevăzută în art. 20 alin. (1), fiecare stat membru transmite Comisiei un raport cu privire la aplicarea prezentei directive.

Pe baza acestor rapoarte, Comisia întocmește un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, cuprinzând în special o evaluare a eficacității măsurilor luate, precum și o apreciere a impactului său asupra inovației și dezvoltării societății informaționale. Acest raport este transmis Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. El este însoțit, dacă este cazul, și în lumina evoluției ordinii juridice comunitare, de propuneri de modificări ale prezentei directive.

2. Statele membre oferă Comisiei ajutorul și asistența de care aceasta poate avea nevoie pentru întocmirea raportului menționat în alin. (1) paragraful al doilea.

Articolul 19

Schimb de informații și corespondenți

În scopul promovării cooperării, în special a schimbului de informații, între statele membre și între statele membre și Comisie, fiecare stat membru desemnează unul sau mai mulți corespondenți naționali responsabili cu toate problemele privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta directivă. Acesta transmite coordonatele corespondentului național (corespondenților naționali) celorlalte state membre și Comisiei.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 20

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la cel târziu^{*}. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 29.04.2004.

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

* Douăzeci și patru de luni de la data adoptării prezentei directive.

P. COX

M. McDOWELL